

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτισις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ**Παρασκευή (14 Ἀπριλίου)**

Τὸ Φάληρον τὴν Παρασκευὴν δὲν συνεκέν-
τρωσεν οὔτε τὸ τέταρτον τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος
εἶχε συρρεῦσαι τὴν προπαρελθούσαν Τρίτην καὶ
τὰ ναυτικά ἀγωνίσματα ἐτελέσθησαν ἐνώπιον
ὀλιγίστων θεατῶν, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων
ἦσαν ξένοι, ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῶν συμπα-
τριωτῶν των ἀθλητῶν. Τὴν 9 π. μ. ἡ ἑλλα-
νόδικος ἐπιτροπὴ ἐπιβιβάζεται τοῦ τορπιλλο-
βόλου 11, τὸ ὁποῖον σταθμεύει παρὰ τὴν ἐξέ-
δραν καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων.
Τὸ τορπιλλοβόλλον 13 καὶ πέντε ἀτμάκται
ἐπιτηροῦν τὴν τάξιν, ἡ ὁποία ὁμολογουμένως
ἐτηρήθη θαυμασίως, χάρις εἰς τὰς διαταγὰς αἱ
ὁποῖαι εἶχον δοθῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ λι-
μένος. Οὔτε μία λέμβος δὲν ἀφέθη νὰ ἐξέλθῃ
τῶν ὁρισθέντων ὁρίων. Τὴν 9 1/2 π. μ. γίνε-
ται τὸ πρῶτον ἀγώνισμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀγὼν
δικύπων λέμβων μετ' ἐνὸς ἐρέτου. Εἰς τὸ ἀγώ-
νισμα, τὸ ὁποῖον σημειωτέον ἔγινε χωρὶς νὰ
τὸ καταλάβῃ ὁ κόσμος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀφω-
σιωθῇ εἰς τὴν θεωρίαν τῶν γυμνασίων ἐνσφαι-
ρων πυρῶν, τὰ ὁποῖα ἔκαμνε τὸ πλήρωμα τοῦ
ἰταλικοῦ θαυρηκατοῦ «Βερέζε», ἔλαβον μέρος δύο
μονόξυλα μετ' ἑστέρας. Ὁ νικητὴς Γάλλος φθά-
νει εἰς τὸ τέρμα ἀπαρτήρητος σχεδὸν ἀπὸ τὸν
κόσμον, ὁ ὁποῖος κατὰπληκτος εἶδε μετ' ὀλί-
γων ἀνυψούμενον τὸν σηματογράφον καὶ τὴν
γαλλικὴν σημαίαν. Ὁ ἀγὼν δικύπων λέμβων
μετὰ δύο ἐρετῶν καὶ πηδαλιούχου 100 μέτρων
προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου, διότι διε-
δόθη ὅτι ἡ νίκη θὰ ἔσται ἐλληνικὴν λέμβον.
Δυστυχῶς ὅμως ἡ διάδοσις διαψεύδεται καὶ
μάλιστα πρὶν ἢ προσθάσῃ αἱ λέμβοι νὰ φθά-
σῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου. Ἡ ἰταλικὴ
λέμβος προηγεῖται καὶ τὴν εἶδον, ὅπως καὶ
τὴν πρώτην ἡμέραν, οὕτω καὶ χθές, τὴν μετα-
δίδουν καὶ πάλιν οἱ ἰταλοί. Οὐρανομήκει
ζητωκραυγαί, φωναὶ ἐνθαρρύνσεως, ἐπευφημίαι
ἀντηχοῦν ἀπὸ τὸ πολυήμερον των καὶ τὰς λέμ-
βους των, πρὸς μεγάλην δυσφορίαν τῶν Ἑλλή-
νων θεατῶν. Ἡ ἰταλικὴ λέμβος προχωρεῖ, ἀ-
φήνουσα πολὺ ὀπίσω τὴν ἀμέσως ἐπομένην,
ἰταλικὴν καὶ αὐτήν, καὶ φθάνει εἰς τὸ τέρμα
ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν μελῶν τῆς ἐπι-
τροπῆς καὶ τῶν ἰταλῶν. Ὁ πηδαλιούχος τῆς,
ἓνα παιδί 12 ἐτῶν, ζωηρότατον, ἐπισύρει τὴν
προσοχὴν ὅλων καὶ δικαίως διότι ἡ ἐπιδεξιό-
της του εἰς τὸ πηδάλιον, εἶνε κατὰ τι ποσο-
φικῆς. Δευτέρως ἔρχεται πάλιν ἡ ἰταλικὴ λέμ-
βος, τρίτη δὲ γαλλικὴ. Ἐν τῷ μεταξύ ἀρχίζει
ὁ ἀγὼν κατὰδύσεως. Οἱ ἀγωνιστὰὶ πηδοῦν ἀπὸ
ἐν ἱκρίωμα μετ' ἑστρία πατώματα ὕψους ἑκάστων
4 μέτρων. Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἀναδεικνύου-
νται νικηταὶ οἱ τὴν μεγαλειτέραν χάριν καὶ
ἐπιτηδειότητα ἐπιδεικνύοντες εἰς τὸ πῆδημα
ὡς καὶ οἱ πηδῶντες μετ' ἐκτενέστερον φυσικῆ-
τητα καὶ ἀφέλειαν. Ὁ ἀγὼν τῆς κατὰδύσεως
ἐξακολουθεῖ ἐπὶ τινι λεπτῷ μετ' ὃ διακόπτε-
ται. Ἐπακολουθεῖ ἀγὼν κολυμβήσεως μήκους
400 μέτρων. Ὁ ἀγὼν αὗτός, προκριματικὸς,
γίνεται τελικὸς, διότι εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκκινή-
σεως οἱ περισσότεροι ἀθληταὶ παραιτοῦνται.
Οἱ ἀπομείναντες ἀγωνίζονται λυσσώδως, ἰδίως
δὲ οἱ δύο πρῶτοι ἐρχόμενοι, Ὁ νικητὴς εἶνε ὁ
Αὐστριακὸς Σέφ. Δεύτερος ἦλθεν ὁ Ἀγγλος
Τέυλορ καὶ τρίτος ἐπίσης Ἀγγλος, ὁ Τζέρβος.

Ὁ ἀγὼν λεμβοδρομίας 1600 μέτρων γίνεται
ὑπὸ εὐνοϊκωτέρας ἀτμοσφαιρικῆς συνθήκας. Ὁ
οὐρανός, ὁ μολύβδινος μέχρι τοῦδε καὶ νεφο-
σκεπής, καθιζέσκει καὶ λαμπρὸς προβάλλει ὁ
ἥλιος. Ὁ ἀνεμος ἐξακολουθεῖ, ἀλλὰ τὸ ψύ-
χος δὲν εἶνε πλέον τόσο δριμύ. Αἱ λέμβοι δι-
κωποι μετ' ἐκτενέστερον, ἐκκινοῦν τὴν 1 1/2
π. μ. ἀκριβῶς καὶ εἰς τὸ τέρμα φθάνει καὶ πάλιν
ἡ ἰταλικὴ. Ἀνίκητοι τέλος πάντων οἱ τρεῖς
αὐτοὶ ἰταλοί. Οὐρᾶ! Μπράβο! Ἐνθουσιάζον-
ται οἱ συμπατριῶται τῶν νικητῶν, πετώντες
τοὺς σκούφους των, σείοντες σημαίας καὶ μαν-
δήλια. Ὁ ἐνθουσιασμός των ὅμως δὲν μεταδί-
δεται εἰς τοὺς Ἑλλήνας καὶ ἡ ἰταλικὴ σημαία
ὕψωνται ὑπὸ τὰς ἀραιὰς ἐπευφημίας πέντε-ἑξ
θεατῶν Ἑλλήνων. Δεύτεροι ἦλθον οἱ Βέλγοι
καὶ τρίτοι οἱ Γάλλοι.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ ἥλιος ἔκαψε περισσότερον
ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἡμέρας εἰς τὸ Στάδιον
καὶ ὅμως ἡ συρροὴ ἐντὸς αὐτοῦ κατ' ὅλον τὸ
ἀπόγευμα ὑπῆρξε πλημμυριστικὴ. Αἱ κερκίδες
ἀπὸ 3 π. μ. ἤρχισαν νὰ καταλαμβάνονται ἡ
μία μετὰ ἄλλην. Ἐπῶν, εἰς τὸ ἀέτωμα τοῦ
τοῦ Σταδίου καὶ ἐπὶ τῶν ἰστῶν τοῦ σηματο-
γράφου ἡ ρωσικὴ, ἡ αὐστριακὴ καὶ ἡ δανικὴ,
αἱ ὁποῖαι ἐκυμάτιζον, ἐπαγγίνδιζον μετ' ἐν-
σπέρων ἀέρα, τὸν διαχεόμενον ἀπὸ τὸν δροσερὸν
πυκνῶνα. Εἶχον ὑψωθῇ αἱ σημαῖαι ἐκεῖναι διὰ
νὰ ἀναγγεῖλουν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πάλης τῶν
μετρίων, ἡ ὁποία διεξήχθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ Στά-
διον. Εἶχεν ἔλθῃ πρῶτος ὁ Φιλανδὸς Μπέ-
κμαν, δεύτερος ὁ Αὐστριακὸς Λίνδερμαγιερ καὶ
τρίτος ὁ Δανὸς Δέρενς. Τὸ Στάδιον κατὰκυ-
ρον ἀπὸ ἀνθρωποπλημμυραν ἐπαρουσίαζεν ἐκ-
πᾶν κατὰπληκτικῶς, μοναδικῶς κάλλους
θέαμα. Ὅλοι αἱ κερκίδες ἦσαν πλήρεις. Μό-
νον εἰς τὴν σφενδόνην ἔχαινον μερικὰ ἐδῶλια
κενὰ.

Πρῶτον ἀγώνισμα ἦτο ὁ τελικὸς τῶν 100
μέτρων. Μία τουφεκιὰ κροτεῖ καὶ οἱ δρομεῖς
παρκατεταγμένοι εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν ῥίπτονται
πρὸς τὰ ἔμπροσ. Οἱ παρκαλουθούντες τὸν ἀ-
γῶνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ταχέα ἔλματα ἐνόησαν
ὅτι ἓνας θὰ ἦτο ὁ νικητὴς ὁ ὠκυποδέστατος
Ἀρτσὴ Χάν. Καὶ φθάνει πρῶτος εἰς τὸ τέρμα
ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων διανύσας τὸ διά-
στημα εἰς 11 καὶ 1/5 τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν εἶνε
καὶ περιφρονῶν ρεκόρ, διότι ὁ δρόμος τῶν 100
μέτρων ἔχει ρεκόρ 10" 4/5. Δεύτερος ἦλθεν ὁ
Ἀμερικανὸς Μούλτον καὶ τρίτος ὁ Αὐστρια-
κὸς Νίγκελ Μπάκερ. Εἰς τὸν σηματογράφον
ὕψονται ἡ Ἀμερικανικὴ σημαία πρώτη καὶ
δευτέρως καὶ ἡ Αὐστριακὴ τρίτη. Ὁ κόσμος
χειροκροτεῖ. Οἱ δρομεῖς δέχονται τὰ συγχαρη-
τήρια τῶν ἀθλητῶν των. Οἱ Ἀμερικανοὶ γεμ-
ίζουν ἀπὸ τὴν κερκίδα των τὸ Στάδιον μετ' ἐκ-
τενέστερον, ἀλλοκότους, ὀλίγον ἀνάρητους φω-
νάς των.

Ὁραϊότατοι οἱ προκριματικοὶ δρόμοι τῶν
400 μέτρων. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶνε οἱ ἥρωες τοῦ
δρόμου αὐτοῦ. Ἐν τὸν νικᾷ καὶ ἓνας Ἀγγλος.
Πρὸς στιγμὴν ἔρχεται πρῶτος καὶ ὁ Γερμανὸς
δρομεὺς καὶ τὸ ἐνδιαφέρον κορυφούται. Ἀλλ' ὁ
συμπαθὴς ἀθλητὴς σκουντιέται ἀπὸ τοὺς ἄλ-
λους συναγωνιστάς του, σκοντάπτει καὶ εἰς τὴν
δευτέραν στροφὴν μένει τελευταῖος. Κατὰ σει-
ρὰν τρέχοντες οἱ δρόμοι αὐτοὶ διὰ ν' ἀπαρτισθῇ
ἡ σειρά ἡ ὁποία θὰ τρέξῃ τὸν τελικόν. Οἱ
Ἀμερικανοὶ χαιρετίζουν τὰς ἀμερικανικὰς νίκας
μετ' ἐπιφωνήσεις, κραυγὰς, ὠρυγὰς θαύματος.

Καὶ οἱ Ἀγγλοὶ χαιρετίζουν τὴν νίκην τοῦ
Ἀγγλου Χάλσβουελλ θαυμαστικῶς. Οἱ Ἀμε-
ρικανοὶ τῶν κερκίδων ἀνακραυγάζουν ὀξέως
παροτρύνοντες τοὺς συμπατριώτας των δρομεῖς
καὶ ἐκεῖνοι ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις παροτρύνσεις
ἐντείνουσι ὅλας τὰς δυνάμεις των.

— Ἐμπρὸς Χίλλμαν!

— Ἐμπρὸς Ντόκ! ἀκούονται ἀνακραυγάζον-
τες οἱ Ἀμερικανοί.

Ἀρχίζει κατόπιν τὸ ἀγώνισμα τῆς ἄρσεως
τῶν βαρῶν, τὸ ὁποῖον ἔγινε δημοτικώτατον.
Ἐξέρχονται αἱ νεωρῶδεις ἀθληταὶ ἀπὸ τὰ ἀπο-
δυτήρια καὶ τοποθετοῦνται ἐπὶ καθισμάτων εἰς
τὴν κονίστραν, ὅπου κατὰκείνται τὰ τρομερὰ
βάρη, οἱ σιδηροὶ ἀλτήρες καὶ αἱ πρόσθετοι
σφαῖραι. Ὅταν ἐνεφανίσθῃ ὁ Αὐστριακὸς Στάϊν-
μπαχ, ὅλος ὁ κόσμος ἀπὸ τῆς τελευταίας κερ-
κίδος μέχρι τῆς σφενδόνης ἐξεργάζηται εἰς ἀτελεύ-
τητα χειροκροτήματα, ἐπανορθῶν οὕτως τὰς
προχθεσινὰς ἀσχημίας. Αἱ ἀποδοκιμασίαι με-
τετέρασαν τῶρα εἰς ἐνθουσιασμὸν ἀκράτητον
ὑπὲρ τοῦ Αὐστριακοῦ γίγαντος, ὁ ὁποῖος μὴ
γνωρίζων καὶ αὐτὸς ποῦ νὰ ἀποδώσῃ αὐτὴν
τὴν ἀπότομον μεταβολὴν ἀποκαλύπτεται καὶ
χαιρετᾷ κλίνων τὴν κεφαλὴν πρὸς ὅλας τὰς
διευθύνσεις. Ὁ Βασιλεὺς, ὁ Διάδοχος καὶ ὅλοι
οἱ πρίγκηπες συμμετέχουν εἰς τὸν γενικὸν ἐν-
θουσιασμὸν χειροκροτοῦντες διαρκῶς ἐνῶ πρῶ-
τος ὁ πρίγκηψ Γεώργιος καὶ κατόπιν ὅλα τὰ
μέλη τῆς Ἑλληνοδίκου Ἐπιτροπῆς σφίγγουν
τὴν χεῖρα εἰς τὸν εὐγενὴ φίλῳ τὸν ὁποῖον
ἡ μωρία παρέστησεν ὡς σκαλιμπάγκον. Ὁ κό-
σμος δὲν ἔπαυσε χειροκροτῶν καὶ ὑπὸ τὰς πα-
ταγώδεις ἐπευφημίας ἀρχίζει ἡ ἄρση ἀλτήρος
δι' ἐκατέρωθεν χειρῶν. Ὁ Τόφκλος, τοῦ ὁποῖου ἡ
ἐμφάνισις τὸ Στάδιον ἐχαιρετίζετο χθὲς μετ' ἐν-
θουσιασμὸν πολὺ κατώτερον σχεδὸν ψυχρὸν τοῦ
προχθεσινοῦ, διότι τὴν συμπάθειαν τοῦ λαοῦ
ἐλάττωσε χθὲς ὁ συκοφαντηθεὶς Αὐστριακὸς κ.
Στάϊμπαχ, παρητήθη ἐγκαίρως τοῦ ἀγῶνος κα-
θὼς ἀπερρίφθη ἡ αἵτησίς του νὰ σηκώσῃ τὸν
ἀλτήρα τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐκ Πατρῶν ἔφερε!
Σημειωτέον, ὅτι ὁ Τόφκλος εἶχε δεχθῇ εἰς τὴν
ἀρχὴν νὰ σηκώσῃ τὰ εὐρωπαϊκὰ βάρη, ἀλλ'
ἔπειτα ἠλλάξε γνώμην. Μένουν πλέον εἰς τὴν
κονίστραν τέσσαρες ἀληθεῖς Μίλωνες Κροτω-
νίται. Ὁ Στάϊμπαχ, ὁ Σναϊδεράιτ, ὁ Μα-
σπολὴ (Γάλλος) ὁ Καμιλόττι (ἰταλός). Ὁ
σηματογράφος σημειοῖ τὰ ἀποτέσματα κατὰ
τὰ ὁποῖα πρῶτος ἦλθεν ὁ Στάϊμπαχ Αὐστρια-
κὸς σηκώσας 73,750 χιλιογ., δεύτερος ὁ Κα-
μιλόττι ἰταλὸς σηκώσας 70,750 καὶ τρίτος ὁ
Γερμανὸς Σναϊδεράιτ σηκώσας 65,550.

Ἀρχίζει κατόπιν εἰς τὸν στίβον καὶ παρὰ
τῆς σφενδόνης ὁ ἀγὼν τῆς λιθοβολίας, τὸ Ἑλ-
ληνικώτατον λιθάρι. Τὴν ἀγρίαν πέτραν ποῦ
ρίπτουν οἱ Ἕλληνες χωρικοὶ τὴν ἀντικαθιστᾷ
ἐδῶ ἓνα μαλακὸν πάλλευκον λιθάρι ἐλλειψοει-
δοῦς σχήματος μία μεγάλη παραπταμίαι κρο-
κῆλα, ἓνα τεράστιον πέτανο ἀγῶ. Τοῦ ἀγῶ-
νισματος αὐτοῦ μετέσχοι εἴκοσι πέντε. Ὁ
Γεωργιανὸς φθίνειται πολὺ ὑπερέχων τῶν ἄλ-
λων. Πρῶτος ἔσφιψε τὸν λίθον ὁ Σερικὸν, ὁ
Ὀλυμπιονίκης διακοβόλος ὁ ὁποῖος τὸν ἐπέταξε
εἰς τεραστίαν ἀπόστασιν. Τὸν ἐκσφενδονίζει
κατόπιν ὁ Γεωργιανὸς, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν κα-
τόρθωνε νὰ φθάσῃ τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον
τὸν ἔσφιψεν ὁ Ἀμερικανός. Ρίπτουν μετ' αὐτὸν
κατὰ σειράν οἱ λοιποὶ ἀθληταί. Ἀπὸ τοὺς
πρῶτους ἐκσφενδανιστοὺς διακρίνεται ἡ ὑπε-

οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 τοὺς πό-
 τιν κεφα-
 λὰς, κόμην
 ἀνθρώ-
 γου εἰς
 ἡγλίαν με-
 νεύσαντες
 ἀκούσαντες
 τὴν, Χειρὸς
 » ὁ πρί-
 εἰς ἀνευφη-
 οὐ τὰς κρα-
 πανηγυρί-
 οὺς ἐν ὅ-
 οὖς εἶναι ὁ
 τὰς κεφα-
 λὰς τὸ τέ-
 εἶναι πρὸς

βασιλικόν θώκον, όπου προσκλίνει. διά βαθείας υποκλίσεως, ἀφελούς καὶ κομψῆς καὶ αὐτῆς, ὡς ἄνθρωπος ἐμβαινὼν εἰς σκλόνι, πρὸ τῶν Βασιλέων. Ὁ Βασιλεὺς χειροκροτεῖ καὶ τὸ Στάδιον ἐξακολουθεῖ ν' ἀνευφημῇ.

Προσφέρουν μίαν ἀνθοδέσμην εἰς τὸν Σέριγκ ὁ ὁποῖος τὴν δεχεται πάντοτε μειδιῶν καὶ χωρὶς καμμίας προσπάθειαν, χωρὶς νὰ τοῦ φαίνεται κόπωση καμμία, χωρὶς νὰ χάσῃ τὰ χρώματά του, χωρὶς νὰ σθμαίνῃ εἰσέρχεται εἰς τὰ ἀποδυτήρια. Σημειωτέον, ὅτι ὅταν ὁ Σέριγγ εἶδεν ὅτι ἐξησφάλισε τὴν νίκην, τὰ δύο χιλιόμετρα διήνυσε σχεδὸν βιάζων, συνομιλῶν μὲ τὸν «ἀντραινέρο», ἀστεειούμενος, χαιρετῶν πρὸς τὰ πλήθη, γελῶν. Δὲν εἶχε τελειώσει ἡ σκηνὴ αὐτῆ τοῦ θριάμβου καὶ τοῦ θαυμασμοῦ, ὅταν νέος δρομεὺς ἀναγγέλλεται. Τὸ ἐνδιαφέρον εἶνε ἤδη μικρότερον, ἀλλὰ καὶ ὁ νέος δρομεὺς δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἄξιος θαυμασμοῦ, ἀφοῦ εἰσέρχεται εἰς τὸ Στάδιον πέντε μύλις λεπτά ἀργότερα τοῦ νικητοῦ. Ἀπὸ τὰ χρώματα νῆς στολῆς του διακρίνομεν ἤδη, ὅτι αὐτὸς εἶνε Σουηδὸς καὶ αἱ ἀνευφημίαι τοῦ Σταδίου ξαναρχίζουσι, ἐνῶ ἀπὸ τὴν κερκίδα 10, δεξιὰ, όπου εἶνε συνηθισμένοι οἱ Σουηδοί, αἱ ἀνευφημίαι καλύπτουν καὶ αὐτὰς τὰς μυριοήχους τοῦ ἄλλου Σταδίου.

— Ὁ Σβάμπεργ! Ὁ Σβάμπεργ! ἀκούεται πανταχόθεν. Καὶ εἶνε πράγματι ὁ δεύτερος νικητὴς ὁ Τζὼν Σβάμπεργ. Παρέρχεται ἤδη ὥρα ἱκανή, τὰ σχόλια ἐξακολουθοῦν ἀτελείωτα, ἡ μελαγχολία πίπτει βαρεῖα, ὅπως τὸ ἀρχίζον λυκόφως ἐπὶ τοῦ Σταδίου καὶ περιμένεται ὁ τρίτος νικητὴς. Μετὰ τέσσαρα λεπτά κατόπιν τῶν δύο πρώτων, εἰσέρχεται καὶ ὁ τρίτος. Εἶνε Ἀμερικανὸς αὐτὸς, ὁ Οὐίλιαμ Φράγκ τῆς Ἰρλανδικῆς Ἀμερικανικῆς Ἀθλητικῆς Δέσχης καὶ νέαι ἐνευφημίαι ὑποδέχονται καὶ αὐτὸν, ἀσθενέστεραι τώρα καὶ ὅχι τόσον θυελλώδεις ὅσον διὰ τοὺς δύο πρώτους. Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ τέταρτος δρομεὺς, Ἀμερικανὸς καὶ αὐτὸς, ὀλίγον κατόπιν καὶ πέμπτος, μετὰ καμπόσιν ὥραν καὶ ἑκτος. Καὶ Ἑλλήν δὲν φαίνεται κανένας. Εἰς τὸν κ. Σέριγγ προσεφέρθη ὑπὸ παρισταμένου θεατοῦ καὶ ἐν κατσίκακι, λευκὸν καὶ χαριτωμένον, τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ ὠραιότερα συμβολικὴ προσφορά πρὸς τὸν θριαμβευτὴν δρομέα. Ὁ Σέριγγ εἶνε καταγοητευμένος ἀπὸ τὸ κατσίκακι του, τὸ ὁποῖον κατεφίλει διαρκῶς, ἐνῶ ἐνεδύετο,

Μόλις ἐν τέτρτον εἶχε παρῆλθαι ἀπὸ τῆς θριαμβευτικῆς εἰσόδου του εἰς τὸ Στάδιον, ὅτε ἐπεφάνη ἐξερχόμενος τῆς σήραγγος τῶν ἀποδυτηρίων καὶ διευθυνόμενος πρὸς τὴν ἐξόδον τοῦ Σταδίου φιλομειδῆς καὶ δροσερὸς ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου σημείου κοπώσεως, ὁ Ὀλυμπιονίκης τοῦ Μαρθωνίου Σέριγγ. Ὁ νεκρὸς Καναδὸς κρατῶν τὰς προσφερθείσας εἰς αὐτὸν δύο εὐμεγέθεις ἀνθοδέσμες καὶ περιστοιχιζόμενος ὑπὸ δύο—τριῶν φίλων του καὶ ἰσαριθμῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν διηυθύνετο μὲ βῆμα ἐλαφρότατον καὶ σταθερὸν διαρκῶς γελῶν ἐν μέσῳ τῶν ἀνθοδεσμῶν τὰς ὁποίας ἐκράτει παρὰ τὰς παρειάς του ἐκ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ στίβου πρὸς τὴν ἐξόδον. Οἱ συνοδευόντες αὐτὸν ἐφάνιντο περισσότερον κουρασμένοι ἐκ τῆς τριώρου διαμονῆς των εἰς τὸ Στάδιον ἢ ὁ Ὀλυμπιονίκης κατόπιν τοῦ δρόμου τῶν σαράντα δύο χιλιομέτρων.

— Κύριε Σέριγγ, σὰς συγχαίρω. Δὲν φαίνεσθε καθόλου κουρασμένος.

— Ἀ, ποῦ τὸ ξέρετε; εἶσθε ἰατρός;

Νὰ σὰς πῶ. Δὲν ἤσθάνην τὴν παραμικρὰν ἄλλην ἐνόχλησιν πλὴν τῆς σκόνης ποῦ ἔμπαινε καμμίαν φορά στὸν λάρυγγά μου. Τόσον ἐκαλοπῆρα τὸν δρόμον, ὥστε ἂν τὸ ἀγώνισμα περιελάμβανε καὶ τὴν ἐπιστροφὴν πάλιν ἐκ τοῦ Σταδίου εἰς τὸν Μαρθωνία αἱ δυνάμεις μου μὲ βεβαιώνουν ὅτι θὰ κατάρθων καὶ γύριζα μὲ τὴν ἰδίαν εὐκολίαν. Μόνον, καθὼς σὰς εἶπα, ἀπὸ τὴν σκόνην καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιον ἠναγκαζόμην καμμίαν φορά νὰ ἐπιβραδύνω τὰ βήματά μου διὰ νὰ καθαρίσω τὸν λάρυγγά μου.

— Μήπως πρόκειται νὰ ἐορτάσετε τὴν νίκην μὲ τὸ κατσίκακι ποῦ σὰς ἐδώρησαν, κατὰ τὰ ἑλληνικὰ ἔθιμα;

— Ἀ, ὅχι. Τὸ κατσίκακι θὰ τὸ πάρω ἔσθον

Καναδὰ καὶ θὰ τὸ περιποιηθῶ ὅσον εἴμπορὸς διὰ νὰ τὸ ἔχω ὡς ἀνάμνησιν.

Καὶ πάλιν μειδιῶν, διαρκῶς μειδιῶν, καὶ ἐκβάλλων τὰ οὐμοριστικὰ ἐπιφωνήματα τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ἀπήχθη σχεδὸν ὑπὸ τῶν φίλων του διὰ νὰ μεταβοῦν νὰ πῶν τὴν μπύραν τῆς νίκης.

Τὴν ἐσπέραν ἐδεξιόβη τοὺς ξένους καὶ ἡμετέρους ἐν τῷ Ἀκταίῳ ἐν Φαλήρῳ ὁ κ. Ἰωάννης Πεσματζόγλου. Ἡ ἐσπερὶς αὕτη ἀφῆκεν ἀνεξαλείπτους καὶ ζωηρὰς ἐντυπώσεις εἰς ἀπαντας.

Τὴν Τετάρτην (19 Ἀπριλίου) ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς παρέθηκε τὴν μεσημβρίαν γεῦμα εἰς τοὺς ξένους ἀντιπροσώπους καὶ προσεφώνησεν αὐτοὺς ἀεφράσας τὰς εὐχαριστίας του διότι ἐσπευσαν ἐκ πάσης γωνίας νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἀπόγευμα οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων ἐξέτελεσαν ἀσκήσεις ἐν τῷ Σταδίῳ, μεθ' ἧς ὁ Βασιλεὺς ἀπένευμεν εἰς τοὺς νικητὰς τὰ ἔπαθλα. Καὶ οὕτως ἔληξαν αἱ ἐορταὶ τῆς Β' Ὀλυμπιάδος.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἀπῆλθον ἐξ Ἀθηνῶν ἐπανερχόμενοι εἰς τὰ ἴδια οἱ ἀθληταί, Σουηδοί, Δανοί, Νορβηγοί, Γερμανοί, Αὐστριακοί καὶ Οὐγγροί. 580 περίπου ἐν ὅλῳ. Ἡ ἀποχαιρετιστήριος ἐορτὴ τῶν ξένων αὐτῶν ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Ζαππείου, όπου ἀπὸ τῆς 8ης ἐσπερινῆς ὥρας μέχρι τῆς 11ης ἔρρευσαν ἄφθονοι ὁ ζῦθος καὶ οἱ διάφοροι οἶνοι. Ὁ ἐνθουσιασμός τῶν ξένων ὑπῆρξε τόσος, ὥστε ὅταν ἐπῆλθεν ἡ στιγμή τῆς καθόδου εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ἤρπασαν τὰς ἐν τῷ Ζαππείῳ ἑλληνικὰς σημαίας. Τὸ κίνημά των ἐμυμήθη καὶ τὸ ἔβωθεν συγκεντρωμένον πλήθος, τὸ ὁποῖον ἤρπασεν ὅλας τὰς σημαίας καὶ τοὺς πίνακας τῶν ἐπὶ τῆς πλατείας θυρεῶν καὶ ἡγουμένων τῶν μουσικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπακάνειον ἐντὸς τοῦ Ζαππείου, ἐξεχύθησαν ὡς χεῖμαρρος εἰς τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας ἐν ζητωκραυγαῖς καὶ ἀλλαλαγμοῖς, διήλθον πρὸ των Ἀνακτόρων καὶ διὰ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κατῆλθον εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὁμοιοῖας. Αἱ Δανίδες δακρύουσαι ἐκχαροῦς ἀσπάζονται τὰς ἑλληνικὰς σημαίας καὶ στέλλουν φιλήματα εἰς τὸν κόσμον ὅστις ἐξαλλος ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τῆς Δανίας καὶ τῶν Δανίδων. Μαντήλια σείονται, καπέλα πετοῦν εἰς τὸν ἀέρα, ζητωκραυγαί, φωνῆς καὶ ὁ κόσμος προσπαθεῖ νὰ κρατήσῃ τὸ τραῖνον ἐπὶ ὀλίγα λεπτά διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ ἀκόμη μίαν φορά τὸν ἐνθουσιασμόν του. Αὐτὸ δὲν ἦτο πλέον ἀποχαιρετισμός· ἦτο καὶ ἄλλο, εἶνε ἀποθέωσις. Ὁ λαὸς ὅταν ἀγαπήσῃ ἓνα λαὸν ἄλλον καὶ μάλιστα ὅταν ὁ λαὸς εἶνε ἐνθουσιώδης. Μέχρις οὗ φθάσουν οἱ ἀθληταὶ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν εἶνε ἀποτελεσθῇ ὅπισθεν των διαδηλώσεις ἐκ πέντε καὶ πλέον χιλιάδων ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπαυαν νὰ παρασύρουν καθ' ὁδὸν καὶ τοὺς διαβάτας ἵνα ἐνώσωσι καὶ αὐτοὶ τὰς φωνὰς των καὶ τὰς ἐνευφημίας των ὑπὲρ τῶν ξένων Ὀλυμπιονικῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐδέχθη εἰς μακρὰν ἀκρόασιν ἑκάστον ἰδιαιτέρως τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν ἰταλικὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ἀγώνων κ. κ. Λουκίνο καὶ Μάντικα βουλευτὰς, Πάρδο, Ἰντρίγίλα, γενικὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Ρώμῃ καὶ τὸν κ. Τάφι. Τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς οἱ ἐνταῦθα Μακεδόνες καὶ Θράκες παρεκάθησαν ἐν τῇ δημοσουλῇ τῆς Κηφισίας εἰς κοινὸν γεῦμα μετὰ τῶν συμπατριωτῶν των ἐλθόντων ἐνταῦθα χάριν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Οἱ δαιτυμόνες ἦσαν περὶ τοὺς 800 μετὰ δὲ αὐτῶν διεκρίνοντο καὶ πολλοὶ ὁμογενεῖς ἐκ Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» κ. Ν. Κελάρας. Τὸ γεῦμα παρετάθη μέχρι τῆς 5ης μ. μ. ὥρας ἐν μεγίστῃ εὐθυμῇ καὶ ζωηρότητι κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ αὐτοῦ ἡ μουσικὴ τοῦ Μοναστηρίου ἐπακάνειε διάφορα ὠρεῖα μουσικὰ τεμάχια. Προπόσεις πολλαὶ καὶ ἐνθουσιώδεις ἡγήθησαν καὶ πλείστα πατριωτικὰ ἔσματα ἐψάλησαν.

Τὴν περλεθοῦσαν ἐβδομάδα τελευταίως ἐκδεύθη ἐπίλεκτον μέλος τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἑπειρωτικῆς παροικίας, ὁ Σπυρίδων Η. Ἀραβαντινός. Ἐγεννήθη καὶ αὐτὸς ἐν Ἑπείρῳ, ἐν τῇ κλεινῇ τῶν Ἰωαννίνων πόλει καὶ ἦτο πρῶτος υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου συγγραφέως τῆς «Χρονογραφίας τῆς Ἑπείρου», τῆς «Ἱστορίας τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ» καὶ ἄλλων Ἑπειρωτικῶν μελετῶν Πανηγ. Ἀραβαντινοῦ, οὗτος τὸ ὄνομα εἶνε γνωστότατον καθ' ὅλην νήν Ἑπείρου. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα διήκουσεν ἐν τῇ Ζωοματικῇ σχολῇ. Νεώτατος ἀποφοιτήσας ἐξ αὐτῆς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ὡς φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν Ἀκαδημαϊκῶν του σπουδῶν, καθ' ἧς διεκρίθη μετὰ τῶν διδασκτῶν τῆς νομικῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἐν ᾗ τάχιστα διεκρίθη. Κατὰ πρῶτον διωρίσθη ἀντεισαγγελεὺς ἐν Κερκύρῃ, εἶτα προήχθη εἰς πρωτοδίκην καὶ ὑπὸ τὴν ἀξίωμα τοῦτο ὑπῆρξεν εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τῆς περὶ τὰ νομικὰ ἐμβριθείας αὐτοῦ, τῆς εὐθυδικείας καὶ εὐλαρείας ἀπεσπάσατο τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τῶν συναδελφῶν του καὶ ἐκτίσθη μετὰ τῶν αὐτῶν λαμπρὰν θέσιν. Τὰς ἀρετὰς του ταύτας καθίστα ἐπιδεικτικωτέρας ἡ ἄκρα αὐτοῦ μετριοφροσύνη, ἡ ἀφοσιώσις πρὸς τὸ καθήκον καὶ ἡ πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα ἀγάπη. Κατὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἡ τότε κυβερνησις ἀποβλέψασα εἰς τὴν φήμην τοῦ δικαίου ἀνδρὸς καὶ τὰς γνώσεις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου προήγαγεν αὐτὸν εἰς ἐφέτην καὶ ἀπέστειλεν εἰς Λαρίσσαν, ἐνθα, ἐπὶ δέκα ὅλα ἐτη διατρίψας, κατάρθωσε νὰ ἐπισύρῃ, διὰ τῆς πεφωτισμένης καὶ ἀκεραίας ἐκπληρώσεως τῶν λειτουργιῶν αὐτοῦ καθηκόντων, τὸν ἀμεριστην θαυμασμόν καὶ τὰς συμπαιθείας ὁλοκληροῦ τοῦ μικτοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θεσσαλίας (Τουρκῶν καὶ Ἑλλήνων), ἐξυπηρετήσας πιστῶς, ὡς ἀδελφικῶς κριτῆς καὶ ὡς χρηστὸς πολίτης τὴν τιμῆσάν αὐτὸν πατρίδα. Ἐκ Λαρίσσης ἐκλήθη εἰς Ἀθήνας προαχθεὶς εἰς Ἀρεοπαγίτην. Διετέλεσεν εἰς τὸ ὕψιστον τοῦτο δικαστικὸν ἀξίωμα ἐπὶ τετραετίαν, μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1895. Παρατηρήσεις τότε τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀειμνήστου Τρικoupῆ ἐσχηματίσθη τὸ ἄχρουν ὑπουργεῖον πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐκτιμῶν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀραβαντινοῦ ἡδύκαησε νὰ καλέσῃ αὐτὸν εἰς τὴν διέθυνσιν τοῦ ὑπουργεῖου τῆς Δικαιοσύνης. Μετὰ ἐξαμηνον παραμονὴν ἐν τῷ ὑπουργικῷ ἀξίωματι καθ' ἣν διεχειρίσθη μετὰ μεγίστης λεπτότητος τὰ ἀνκατεθέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καθήκοντα παρητήθη μετὰ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν του ἅτε καταρτισθείσης κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκτοτε ὁ Ἀραβαντινός δὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ θέσιν του ἀλλ' ἰδιώτευσε ἐξασκῶν ἀπλῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου.

Ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν ἀσχολιῶν τοῦ δικαστικοῦ ἀξιώματος δὲν ἐλησμόνηε τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Ἑπείρον. Ὅσας ἐδίδοτο αὐτῷ ἀφορμὴ ἐπεδείκνυε τὴν ἀγάπην πρὸς αὐτὴν καὶ ἐπρόσθε πᾶν ὅ,τι ἡδύνατο. Ὅτε δὲ πρὸ 14 ἐτῶν ἰδρύθη τὸ πρῶτον ἐν Ἀθῆναις «Φιλανθρωπικὴ τῶν Ἑπειρωτῶν Ἀδελφότης» ὑπῆρξεν ἀκταπόνητος αὐτῆς ἐργάτης μετὰ θερμότητος ὑπεστήριξε τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς σπουδὴν, κατὰ κράτος δὲ μετὰ τῶν συμβούλων αὐτῆς δὲν ἐδίστασεν, ἐν μέσῳ τῆς πολυδιαδίκου ὑπηρεσίας τοῦ ἀνωτάτου τῆς Θέμιδος κριτηρίου νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ταμίου ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐνισχύσῃ οὕτω τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον. Εἰς τὰ πατριωτικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα ἔσχευε ὡς συναρμῶν καὶ τὴν διατρεπὴ αὐτοῦ σύζυγον, θυγατέρα τοῦ Ἑπειρώτου στρατηγοῦ Μίχου, ἣτις δύναται νὰ καυχᾶται ὅτι ἀνέδειξε τὸν οἶκον Ἀραβαντινοῦ πρῶτον ἐλληνικὸν οἶκον, ἀναθρεψάσα τὰ τέκνα ἑλληνοπρεπῶς καὶ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ συνεχίσωσι τὰς εὐγενεῖς παραδόσεις τοῦ οἴκου ὃν ἱδρύσεν ὁ Πανηγ. Ἀραβαντινός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΪ